

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415200438
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415200438.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: ROVS JANEX, s.r.o., so sídlom v Ružomberku, Karola Salvu 2043, IČO: 36384976, zastúpená JUDr. Milanom Klobušiakom, advokátom so sídlom v Ružomberku, Š. Moyzesa 7, proti žalovanej: A. M., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K., E. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1718, v konaní o určenie splatnosti dlhu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 262,51 eura, ktorú je žalobca povinný zaplatiť zástupcovi žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 10.02.2015 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal, že určenia, že dlh žalovanej voči žalobcovi z dohody uzatvorenej v Dolnom Kubíne dňa 15.04.2013 vo výške 16.950,- eur sa stane splatným do 5 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnil ju tým, že na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3C/40/2003 prebiehalo konanie, v ktorom Štátny fond rozvoja bývania (ďalej len „ŠFRB“) vymáhal od dedičov po neb. Q. R. pohľadávku a v jej rámci aj jeho pohľadávku, ktorú na neho odplatne postúpil a ku vymáhaniu ktorej sa zaviazal. Pretože ŠFRB v uvedenom konaní vystupoval veľmi pasívne, jeho zástupcovia konali povrchno a bez znalosti veci a odmietali s ním komunikovať, pričom on mal právny aj materiálny záujem na úspechu žalobcu, vstúpil do uvedeného konania ako vedľajší účastník a podaním zo 06.03.2013 sa k veci podrobne vyjadril. Podstata spočívala najmä v tom, že žalovaní sa bránili obmedzením zodpovednosti za dlhy poručiteľa výškou hodnoty dedičstva zistenou v pôvodnom konaní o dedičstve. Zatajovali, že zdedený majetok speňažovali za ďaleko vyššiu cenu, ako bol tento ocenený v konaní o dedičstve, ako aj to, že okrem pôvodného konania prebehlo ďalšie konanie o dedičstvo, predmet ktorého mu vtedy nebol známy. Pretože dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa, zodpovedajú žalovaní za dlhy poručiteľa hodnotou celého dedičstva, teda aj prejednaného v ďalších konaniach o dedičstvo. Aj judikatúra v tomto smere je jednoznačná. Bezprostredne po jeho podaní zo 06.03.2013 ho kontaktovali právni zástupcovia Mgr. Q. H. za dediča Ing. V. R. a JUDr. Q. W. za deti poručiteľa so žalovanou, so žiadosťou o stretnutie. Ponúkali mu, že žalovaní sa s ním urovnajú tak, že mu zaplatia časť jeho pohľadávky, ak on prestane pôsobiť ako vedľajší účastník popri žalobcovi a vystúpi z konania. Uviedli, že potom považujú za isté, že súd návrh zamietne. Len aby on vystúpil z konania. On najmä vzhľadom k postoju žalobcu v konaní súhlasil. Spísali dohody, v ktorých sa urovnali a ich účinnosť podmienili zamietavým rozhodnutím o žalobe ŠFRB. Pre prípad, ak by žalovaní predávali majetok, dohodli sa, že na splnenie dlhu použijú polovicu získaných príjmov. Splatnosť dlhu inak neurčili. On potom z konania vystúpil. Okresný súd

následne skutočne žalobu zamietol a krajský súd k odvolaniu žalobcu rozsudok okresného súdu potvrdil. Po skončení uvedeného konania, keď dohody so žalovanými nadobudli účinnosť, doporučeným listom zo dňa 14.05.2014 požiadal žalovaných o zaplatenie dlhu do 30.05.2013 (správne 30.05.2014). Ing. V. R. výzvu v odbernej lehote neprevzal, považuje sa za doručení dňom uplynutia odbernej lehoty - dňom 03.06.2014. A. M. prevzala výzvu 19.05.2014. Žalovaní neplnili nič. Žalovaní 1/ Ing. V. R. mu telefón nedvíhal, zatajuje sa. Spojil sa telefonicky so zástupcom žalovanej 2/ A. M., JUDr. W. s otázkou, kedy zaplatí a ten mu povedal, že sa s ním žalovaná 2/ spojila a že mu dá vedieť. Potom prestal brať telefón aj JUDr. W.. Následne podal na Okresný súd Ružomberok návrh na vykonanie zmierovacieho konania. Okresný súd Ružomberok sa snažil zmierovacie konanie vykonať, dlžníci ale zmierovacie konanie mlčky odignorovali, čo nemožno vnímať inak ako snahu akýmkoľvek spôsobom sa vyhnúť povinnosti dlh splniť. Podľa písomnej dohody uzatvorenej 15.04.2013 so žalovanou (ďalej len „DoU“) sa s ňou dohodol, že žalovaná splní dlh za mal. Š. M.R. a Q. M. v úhrnnej výške 67.800,- eur (každý po 33.900 eura), ktorý dlh pre neho vymáhal v uvedenom súdnom konaní ŠFRB v Bratislave. V zmysle § 533 a § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) bol oprávnený požadovať splnenie dlhu mal. Š.C. a Q. M. od žalovanej. Výška dlhu bola medzi ním a mal. Š. M. a Q. M. sporná. Podľa ust. § 533 veta posledná a ust. § 531 ods. 4 spornosť výšky dlhu bola oprávnená namietať aj žalovaná. Podľa ust. § 585 sporné alebo pochybné práva medzi účastníkmi môžu účastníci upraviť dohodou o urovaní. Preto sa v DoU urovnal so žalovanou tak, že žalovaná mu namiesto sumy 67.800,- eur zaplatí sumu 16.950,- eur. Právnym dôvodom jeho nároku voči žalovanej ako dlžníkovi a právnym dôvodom žalovanej ako dlžníka plniť mu ako veriteľovi je teda DoU, ktorú v ods. 3 DoU uzatvorili a ktorá je samostatným zaväzovacím dôvodom. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30.06.2011 sp. zn. 3 M Cdo 13/2009. Splatnosť dlhu žalovanej naformuloval do DoU jej vtedajší právny zástupca JUDr. Q. W. takto: „Na splnenie dlhu sa dlžník zaväzuje veriteľovi plniť 50 % z príjmu z prevodu nehnuteľností alebo spoluvlastníckeho podielu k nim, ako aj za prevod iného majetku alebo majetkového práva najneskôr do 7 dní od prevodu, až do úplného vyrovnania.“ On otázku splatnosti dlhu žalovanej pochopil tak, že čas splatnosti neurčujú, (už vzhľadom k tomu, že nebolo možné určiť čas skončenia súdneho konania - bod 6 DoU), teda že dlh žalovanej bude splatný na požiadanie veriteľa po nadobudnutí právoplatnosti DoU, pričom v prípade, ak dlžník predá svoj majetok pred výzvou veriteľa, zosplatní sa časť dlhu zodpovedajúca 50 % príjmu za prevod majetku dlžníka. Teda splatnosť dlhu (alebo časti dlhu) je určená buď predajom majetku dlžníka (jedna možnosť) alebo požiadanim veriteľa (druhá možnosť) - § 653 OZ. Podľa správania sa žalovanej (nečinnosť, odmietanie komunikácie) by bolo možné usúdiť, že žalovaná kalkuluje s tým, že otázku splatnosti dlhu podľa DoU súd posúdi tak, že splatnosť dlhu je ponechaná na vôľu dlžníka, keď je len na vôľu dlžníka, či predá svoj majetok a zosplatní svoj dlh alebo jeho časť. V takomto prípade by splatnosť dlhu určil k návrhu veriteľa súd - § 564 OZ. Taktiež nemožno vylúčiť, že súd posúdi otázku splatnosti dlhu žalovanej podľa DoU tak, že ujednanie v zmluve je neurčité, vôľu strán ohľadne splatnosti dlhu nemožno určiť ani podľa vykladacích pravidiel ustanovení § 35 OZ a preto je ujednanie o splatnosti dlhu neplatné pre neurčitosť. Potom aj podľa doterajšej judikatúry (napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 33 Cdo 2782/2010 zo dňa 25.04.2012 a ďalšie) nastáva v otázke splatnosti dlhu rovnaká situácia, ako keby dohoda o splatnosti nebola vôbec uzatvorená a dlh sa stáva splatným na požiadanie veriteľa - § 563 OZ. Pretože správanie žalovanej vníma ako podvodné taktizovanie s cieľom vyhnúť sa alebo oddialiť splnenie jej dlhu voči nemu, zachováva pri vymáhaní dlhu všetku potrebnú opatrnosť, aby otázka splatnosti dlhu bola jednoznačne vyriešená predtým, ako podá žalobu na plnenie. Otázka splatnosti dlhu žalovanej nie je otázkou skutkovou, je otázkou právneho posúdenia, ktoré môžu účastníci i súd posudzovať rozdielne. Súдне rozhodnutie ohľadne splatnosti dlhu určujúce i zamietavé vytvorí medzi účastníkmi pevný základ pre budúce správanie. Preto podal žalobu v zmysle ust. § 564 OZ, podľa ktorého, ak je čas plnenia ponechaný na vôľu dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

V podaní z 26.04.2015 doplnil, že dňa 25.04.2015 mu bola doručená listina od žalovanej, v ktorej mu oznamuje, že DoU považuje za absolútne neplatnú, lebo konala v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok a že od DoU odstupuje. Žalovaná od uzatvorenia DoU až doposiaľ žiadne námietky voči nej nevzniesla, ani keď ju vyzýval na splatenie dlhu a ani k návrhu na súdne zmierovacie konanie. Doposiaľ len mlčala. Účelovosť tvrdení žalovanej je evidentná. K žalovanou tvrdenej tiesni pri uzatváraní DoU, lebo ju mal „atakovať“, tak takémuto tvrdeniu žalovanej ani nerozumie. Ani sa nepamätá, že by so žalovanou hovoril inak, ako v prítomnosti jej zástupcu JUDr. Q. W.. Bola to práve iniciatíva žalovanej, ktorá mu cez svojho zástupcu navrhla, že ak vystúpi z konania na OS Ružomberok 3C/40/2003, tak sa s ním mimosúdne urovná. Jediná „tieseň“ žalovanej mohla spočívať v tom, že v konaní na OS Ružomberok 3C/40/2003 by mohlo byť zistené, že jej deti zdedili aj ďalší majetok, hodnotou ktorého

taktiež zodpovedajú za dlhy poručiteľa a museli by pohľadávku štátu uspokojiť. Konečne žalovaná nemusela s ním žiadnu dohodu uzatvárať. Mohla nechať o jeho nároku rozhodnúť súd. Potom by však mohlo vyjsť najavo, že dedičia zdedili po poručiteľovi aj ďalší majetok, ktorým za dlhy poručiteľa voči štátu taktiež zodpovedajú, aj keď nevie, ako sa potom mohlo podariť žalovanej ako zákonnej zástupkyni dedičov po poručiteľovi Q. R. túto skutočnosť pred súdom zatajiť, keď on ako vedľajší účastník konania na OS Ružomberok 3C/40/2003 na strane ŠFRB skutočnosť, že „bolo vykonané aj dodatočné konanie o novoobjavenom majetku“ vo svojom podaní zo dňa 06.03.2013 výslovne uviedol a prečo ani právni zástupcovia ŠFRB a ani súd na túto skutočnosť nijako nereagovali. Potom je zrejmé, že mimosúdne urovanie s ním nebolo pre žalovanú, resp. jej deti nápadne nevýhodné, ale bolo nápadne výhodné. Nejde len o to, že zdedený majetok dedičia speňažovali za niekoľkonásobne vyššie ceny ako bol tento majetok v základnom dedičskom konaní ohodnotený, keď je známe, že v dedičskom konaní sa majetok oceňuje čo najnižšou sumou, ale aj o to, že dedičia si ponechali ďalší majetok zdedený v ďalšom konaní o dedičstve bez toho, aby jeho cenu zaplatili štátu, k čomu boli a doteraz sú povinní. Jednalo sa o majetok prejednaný v konaní o dedičstve na OS Ružomberok sp. zn. 5D/13/2010, a to peniaze na bankových účtoch poručiteľa v úhrnnej výške 178.211,64 eura (5.375.574,42 Sk) a pozemky v Ružomberku v hodnote 4.205,82 eura (126.869,- Sk) úhrnne 164.678,57 Sk (4.967.529,- Sk). Tieto peniaze si dedičia po poručiteľovi Q. R., aj keď nepochybne neoprávnene, ponechali. Teda urovanie s ním mimo konania na OS Ružomberok 3C/40/2003 bolo pre deti žalovanej a teda aj pre žalovanú veľmi výhodné. Pri uzatváraní DoU žalovaná nekonala za svoje deti, ale sama za seba. Pristúpila ku záväzku svojich detí, teda iných osôb bez ich súhlasu, čo OZ vyslovene v ust. § 533 pripúšťa. Žiadne schválenie súdom nebolo potrebné. Ku záväzku jej dlžníkov mohla pristúpiť ktorákoľvek osoba. Od zmluvy možno odstúpiť, len ak je to v zákone uvedené alebo v zmluve dohodnuté (§ 48 ods. 1 OZ). Preto je odstúpenie od DoU neúčinné. Jeho pohľadávka voči dedičom poručiteľa Q. R. je výslovne uvedená vo výroku rozhodnutia o dedičstve na OS Ružomberok D 472/97-1499 na str. 6. On pri uzatváraní dohody so žalovanou veril, že ju dodrží, ako ho aj jej zástupca ubezpečoval a takéto konanie žalovanej nepredpokladal.

Zástupca žalobcu na pojednávaní 27.04.2015 doplnil, že súdu v konaní na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3C/40/2003 nebolo známe, že okrem majetku prejednaného po poručiteľovi Q. R. v základnom dedičskom konaní, existoval aj ďalší majetok poručiteľa, ktorý bol predmetom náhradného alebo dodatočného dedičského konania započatého na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5D/13/2010. Aj v súvislosti s týmto majetkom dedičia zodpovedajú za dlh poručiteľa. Teda nie je pravdivé tvrdenie žalovanej a jej zástupcu, že by tu neexistoval žiadny dlh, ku ktorému žalovaná pristúpila. Navyše došlo uvedenou dohodou k urovnaniu, ktorá ako taká predstavuje samostatný nadobúdaci titul nezávislý od pôvodného záväzku, ktorý je platný bez ohľadu na to, či ten predchádzajúci záväzok, ktorý nahrádza dohoda o urovaní existoval alebo nie. V tomto prípade však takýto záväzok existoval. Až do terajších úkonov žalovanej žalobca vychádzal z toho, že problém v danom prípade je len v otázke splatnosti dlhu a preto aj podal túto žalobu, pred ktorou neúspešne inicioval zmierovacie konanie. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 5D/13/2010, z ktorého vyplýva, že ním bol prejednaný majetok v rozsahu cca 5 miliónov Sk. Na uvedené prebiehajúce konanie o novoobjavenom majetku poručiteľa v konaní na OS Ružomberok sp. zn. 3C/40/2003 súdy vôbec nereagovali ani sa ním nezaoberali. Z DoU vyplýva, že žalovaná konala len sama za seba, čo je zrejmé aj z textu nad jej podpisom nový dlžník: A. M.. Základ DoU koncipoval on. Už sa nepamätá, či ju posielal cez počítač priamo konateľovi žalobcu alebo JUDr. W., ale táto dohoda bola podpísaná v znení, kde ohľadne splatnosti záväzku sa prijala formulácia JUDr. W.. V jeho verzii bol uvedený konkrétny časovo vymedzený termín od účinnosti dohody viazaný na skončenie konania na OS Ružomberok. Myslí si, že v danom čase bol v kontakte len s konateľom žalobcu a JUDr. W.. Skutočnosťou však je, že právny zástupca žalovanej sa podieľal na jej vypracovaní, pôsobil v tomto smere a bol prítomný pri jej podpísaní. Samotná táto skutočnosť vylučuje akýkoľvek nátlak. Podľa neho vykonané dokazovanie preukázalo, že DoU nie je pre žalovanú nevýhodná, ale naopak je pre ňu extrémne výhodná. Je platná a nebola uzavretá v tiesni. S poukazom na bod 4 DoU čas plnenia bol ponechaný na vôli dlžníka, pretože bolo len na jeho vôli, či a kedy prevedie nejaké nehnuteľnosti.

Konateľ žalobcu vo výpovedi upozornil na to, že oznámenie žalovanej o absolútnej neplatnosti DoU je datované k 02.02.2015, na poštu bolo dané až 23.04.2015 a jemu bolo doručené v sobotu 25.04.2015. Iniciatívu za účelom uzavretia predmetnej dohody nevyvinul on, ale JUDr. W. ako zástupca detí žalovanej a Mgr. H., zastupujúci v konaní na OS Ružomberok sp. zn. 3C/40/2003 Ing. R.. DoU bola uzatváraná v Dolnom Kubíne v advokátskej kancelárii JUDr. W.. On v tejto súvislosti na nikoho netlačil. Definitívnej DoU predchádzala e-mailová komunikácia medzi Dr. W. a jeho terajším zástupcom, pričom nakoniec

bola podpísaná tá verzia, ktorú definitívne upravil Dr. W.. Pri jej podpise bola prítomná žalovaná, Dr. W., a myslí, že aj na pojednávaní prítomný koncipient Dr. W. Mgr. H. A.. Tiež tam bol jeden pán, s ktorým prišla žalovaná a na jeho otázku mu povedala, že to je jej bratranec. Nebol tam prítomný V. R., s ktorým tá dohoda bola podpisovaná o deň neskôr. Keď sa na druhý deň podpisovala dohoda s Ing. R., tak tam bol prítomný on, Ing. R. a Mgr. H.. Nevie, či tam bol ešte niekto iný prítomný. Na tieto tri osoby včítane jeho si spomína presne. Jeho pohľadávka vyplývajúca aj z uznesenia OS Liptovský Mikuláš č. k. D 742/97-1499, je uvedená na strane 6 v rámci pasív - 6.127.591,16 Sk. Časť pohľadávky ako takej vo výške cca 20.000.000,- Sk + príslušenstvo bola uspokojená a keďže bola uspokojená len jej časť, tak sa snažil, aby bola uspokojená pokiaľ možno v celku a za tým účelom sa mimo iného prihlásil ako vedľajší účastník do konania 3C/40/2003, v ktorom jeho pohľadávka bola súčasťou pohľadávky tvoriacej predmet konania 3C/40/2003.

Žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu vo vyjadrení z 22.04.2015 žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť pre jej nedôvodnosť a procesnú neprípustnosť. Namietla nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení s tým, že ak sa žalobca domnieva, že má mať voči žalovanej pohľadávku z DoU, mohol a mal podať žalobu o plnenie. Požadované určenie (splatnosť dlhu podľa DoU) má charakter (len) prejudiciálnej otázky k inému sporu medzi účastníkmi. Tiež namietla absolútnu neplatnosť DoU z dôvodu porušenia ustanovenia § 179 O. s. p. a v zmysle § 37 ods. 1 a 39 OZ, nakoľko z právoplatného rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/40/2013 je zrejmé, že maloletí Q. a Š. M. nikdy nemali žiadny záväzok voči žalobcovi ako veriteľovi; predmetom údajného prevzatia dlhu zo strany žalovanej mohlo byť jedine prevzatie neexistujúceho záväzku domnelých dlžníkov - maloletých synov žalovanej, pričom skutočným dlžníkom bol neb. Q. R. - otec maloletých. Tento však nikdy nebol účastníkom DoU. Nakoľko žiadny záväzok maloletých voči žalobcovi neexistoval, nebolo možné zo strany žalovanej platne pristúpiť k údajnému dlhu ani platne prevziať údajný dlh žalobcu. V konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok sp. zn. 3C/40/2013 bola vymáhaná pohľadávka vo výške 1.158.809,50 eura s príslušenstvom a nie pohľadávka žalobcu a žalobca v ňom vystupoval iba v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalobcu. Obsah DoU formuloval a pripravoval žalobca, pričom žalovaná nemala akúkoľvek možnosť podieľať sa na jej obsahu, označiac za nepravdivé, účelové a zavádzajúce tvrdenie žalobcu, že obsah dohody formuloval JUDr. W.. Žalovaná len z opatrnosti, keďže DoU považuje za neplatný právny úkon, odstúpila od nej v zmysle § 49 OZ, nakoľko bola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok.

Zástupca žalovanej v ďalšom konaní poukázal na to, že samotný zástupca žalobcu v podaní zo dňa 27.04.2015 na strane 2 vylučuje pravdivosť svojho terajšieho tvrdenia, že by súdu v konaní 3C/40/2003 nebolo známe prebiehajúce dodatočné dedičské konanie. Žalovaná bola pred podpisom DoU viackrát atakovaná žalobcom, ktorý tvrdil, že disponuje dokladmi, na základe ktorých dôjde k zaviazaniu jej detí na dlh, ktorý bol predmetom konania sp. zn. 3C/40/2003 na OS Ružomberok, o ktorých ona nemala vedomosť, uzavretím DoU mienila docieľiť ochranu svojich detí a táto dohoda bola uzatváraná tesne pred pojednávaním v danej veci, na ktorom došlo k meritórnemu rozhodnutiu. Nápadne nevýhodné podmienky vidí v tom, že žalovaná pristúpila k záväzku, ktorý bol predmetom konania OS Ružomberok sp. zn. 3C/40/2003 napriek tomu, že nebola v žiadnom vzťahu k žalobcovi v uvedenom konaní, ani ručiteľkou tohto záväzku. Pristúpiť možno len k existujúcemu záväzku - dlhu. DoU považuje za neurčitý právny úkon, keďže nie je zrejmé, k akému konkrétnemu záväzku mala žalovaná pristúpiť. Nie je z nej zrejmý čas plnenia, záväzok nie je špecifikovaný čo do dôvodu a výšky. Namietol nedostatok schvaľovacieho súhlasu zo strany súdu za maloleté deti, keď v DoU sú uvedení pôvodní dlžníci - maloleté deti žalovanej s tým, že je tam uvedené, že obaja sú zastúpení ako zákonným zástupcom ich matkou. Nie je teda zrejmé, či túto dohodu podpisovala žalovaná aj v mene týchto detí aj vo svojom mene. Jazykovo-gramatickým výkladom času splatnosti podľa DoU možno podľa jeho názoru dospieť k záveru, že uzavretá dohoda neoprávňuje žalobcu podať takúto žalobu. Namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na podanie takejto žaloby, pretože z dohody nemožno vyvodit', že by čas plnenia bol ponechaný výlučne na žalovanú.

Žalovaná na pojednávaní 27.05.2015 vypovedala, že môže potvrdiť, že DoU podpisovala pod veľkým nátlakom. K jej podpisu došlo v advokátskej kancelárii Dr. W., kde bola zavolaná, nevie, kým, predpokladá, že advokátskou kanceláriou. Dr. W. je jej dlhoročným zástupcom. Prišla tam sama a vie, že tam bol prítomný žalobca, ona, Dr. W., možno aj koncipientka Dr. W., ale tá bola v inej kancelárii. Nik ďalší tam prítomný nebol. Konateľ žalobcu vtedy hovoril, že môže v konaní, ktoré prebiehalo na OS Ružomberok, použiť nejaké podklady, na základe ktorých by jej deti boli zaviazané na zaplatenie

žalovanej sumy. Ona sa zľakla a dohodu podpísala v prítomnosti už zmienených osôb. Nevedela, kto tú dohodu pripravil. Ona to určite nebola. Keď tam prišla, dohoda už bola napísaná. Vie, že s takýmto návrhom, aby sa takáto dohoda uzavrela, prišiel konateľ žalobcu. Nepamätá sa presne, kedy s takýmto návrhom prišiel. Ona keď rieši nejaké veci, tak všetko rieši len cez advokátsku kanceláriu Dr. W.. S takýmto návrhom žalobcu sa oboznámila v advokátskej kancelárii Dr. W.. Nepamätá sa na to, ako konal Dr. W., keď išla tú dohodu podpísať, či ju navádzal k jej uzavretiu alebo naopak odhovárал od jej uzavretia. Nepripustila možnosť, že by mal byť ticho v čase, keď dohodu podpisovala. Ona k Dr. W. má viac ako stopercentnú dôveru. Viackrát sa jej stalo, že podpisovala rôzne listiny v advokátskej kancelárii Dr. W.. Keďže dôveruje Dr. W. niekedy ani nečíta to, čo pri ňom podpisuje. Nepamätá si, či čítala text DoU predtým, ako ho podpísala a pripustila obe možnosti. Tie námietky, ktoré teraz vzniesla voči DoU preto neuviedla skôr, pretože sa nezaobrá len týmto jedným prípadom. Konateľ žalobcu, ktorý požadoval od jej maloletých detí zaplataenie určitej peňažnej sumy, ju kontaktoval pri podpísaní DoU prostredníctvom advokátskej kancelárie Dr. W.. Vie, že vtedy konateľ žalobcu aj buchol po stole, bolo to pod nátlakom a povedal, že ak to nepodpíše, že použije nejaké podklady. Myslí si, že terajší zástupca žalobcu dopomohol žalobcovi k tomuto konaniu, lebo mu prezradil tajomstvo, a to, že existuje náhradné dedičské konanie. Predtým zástupca žalobcu zastupoval pani L. S., ktorá bola jednou z dedičov po Q. R.J. a tiež zastupoval aj ďalšieho dediča Ing. V. R.. Vie, že po podpise DoU bol predávaný nejaký majetok, ktorý zdedili jej deti v dedičskom konaní po Q. R., ale čo konkrétne, uviesť nevedela.

Predmetom tohto konania je určenie doby splatnosti dlhu (záväzku), ktorý má vyplývať žalovanej voči žalobcovi z dohody uzavretej medzi nimi dňa 15.04.2013 (DoU). Ide o osobitný typ žaloby majúci základ v § 564 OZ, podľa ktorého, ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

Žaloba v zmysle uvedeného ustanovenia o určenie času splnenia (napriek slovnému zneniu jej petitu) teda nie je žalobou o určenie existencie právneho vzťahu alebo práva podľa § 80 písm. c) O. s. p., z čoho vyplýva záver, že dôvodom pre jej zamietnutie nemôže byť nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Takže námietka zástupcu žalovanej žiadajúceho zamietnutie žaloby (o. i.) pre nedostatok naliehavého právneho záujmu nie je dôvodná.

Súd v prvom rade skúmal, či záväzok, vo vzťahu ku ktorému sa žalobca domáhal určenia času splnenia, je skutočne záväzkom spadajúcim pod hypotézu ust. § 564 OZ, t.j. či skutočne bol čas plnenia daného záväzku ponechaný na vôľu dlžníka, pričom dospel k záveru, že tomu tak nie je.

DoU, ktorú uzatvárala žalovaná ako nový dlžník v súvislosti s pohľadávkou tvoriacou predmet konania v tom čase vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3C/40/2003, v ktorom sa ako žalobca ŠFRB voči deťom žalovanej mal. Š. M. a Q. M. domáhal zaplataenia od každého z uvedených detí sumy 33.900,- eur ako zvyšku dlhu dlžníkov z úveru podľa zmluvy o poskytnutí úveru č. 508/731/1996 uzatvorenej 05.03.1997, ktorého konania sa žalobca v tom čase zúčastňoval ako vedľajší účastník na strane žalobcu. V bode 1 DoU je konštatované, že výška dlhu je medzi účastníkmi sporná. Podľa bodu 2 DoU žalobca ako veriteľ a žalovaná ako nový dlžník sa dohodli, že nový dlžník splní za pôvodných dlžníkov ich dlh voči veriteľovi a že (bod 3 DoU) sa urovnávajú tak, že dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi sumu 16.950,- eur. Podľa jej bodu 5 sa veriteľ zaviazal vystúpiť z uvedeného súdneho konania a ďalej sa ho ako vedľajší účastník nezúčastňovať, pretože zanikol dôvod, aby pomáhal žalobcovi, keď zanikol jeho právny záujem na žalobe. Podľa bodu 6 DoU podmienkou platnosti dohody je právoplatné skončenie daného konania, ktorého výsledkom bude vydanie rozsudku, ktorým súd žalobu zamietne.

Otázka „splatnosti“ záväzku, ktorý sa zaviazala žalovaná ako nový dlžník za svoje deti žalobcovi ako veriteľovi zaplatiť na základe DoU, obsahujúcej aj dohodu o urovnaní, ktorou mal byť nahradený pôvodný záväzok novým vo výške 16.950,- eur, je „riešená“ len v bode 4 DoU, podľa ktorého „Na splnenie dlhu sa dlžník zaväzuje plniť veriteľovi 50% príjmu z prevodu nehnuteľností alebo spoluvlastníckeho podielu k nim ako aj za prevod iného majetku alebo majetkových práv, najneskôr do 7 dní od prevodu, až do úplného vyrovnania dlhu“. Z obsahu uvedeného dojednania vôbec nemožno zistiť čas splatnosti sumy 16.950,- eur pre jeho obsahovú neurčitost', majúcu za následok neplatnosť danej časti uvedeného právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 v spojení s § 39 a § 41 OZ. Z uvedeného dojednania vyplýva snáď len možný zdroj peňazí, z ktorých má dôjsť k uspokojeniu záväzku a dokonca aj v tomto smere ide o neurčité dojednanie, pretože nie je zrejmé, z prevodu akých nehnuteľností, resp. spoluvlastníckeho podielu k nim sa má uvedených 50 % plniť najneskôr do 7 dní od prevodu, t.j. či z nehnuteľností vo vlastníctve

(spoluvlastníctve) žalovanej, alebo vo vlastníctve (spoluvlastníctve) pôvodných dlžníkov (detí žalovanej) a ak áno, či akýchkoľvek nehnuteľností im patriacim alebo len takých, ktoré mali zdediť po neb. Q. R. (ich otcovi), poprípade akýchkoľvek čo do ich vlastníctva (patriacich ako žalovanej, tak aj jej deťom mal. Q. a Š.). Napokon jednoznačne nie je zrejmé ani to, odkedy má lehota 7 dní plynúť, či od uzavretia prípadnej zmluvy o prevode alebo od povolenia vkladu vlastníckeho práva k prevádzaným nehnuteľnostiam.

Pritom samotný žalobca v žalobe vymedzuje 3 možné alternatívy interpretácie daného bodu DoU, z ktorých len ním uvádzaná alternatíva ako druhá v poradí vychádza z toho, že čas plnenia mal byť ponechaný na vôľu žalovanej (len pri nej by prichádzala do úvahy taká žaloba, o akej súd v tomto konaní koná), pripúšťajúc (ako alternatívu 3) to, že dané ujednanie je neurčité, vôľu strán ohľadne splatnosti dlhu nemožno určiť ani podľa vykladacích pravidiel ustanovenia § 35 OZ, a preto je pre jeho neurčitosť neplatným, prečo v takom prípade nastupuje režim ust. § 563 OZ, aký má byť daný pri v poradí prvej ním uvádzanej alternatíve, že čas splatnosti dohodou určený nebol a v takom prípade je žalovaná ako dlžníčka povinná splniť dlh prvého dňa po tom, čo bola žalobcom o plnenie požiadaná.

V prejednávanej veci nejde ani o prípad, kedy by splnenie dlhu žalovanou malo závisieť na okolnostiach, ktoré by výlučne mohla ovplyvniť žalovaná ako dlžníčka, kedy by sa veriteľ taktiež mohol na súde domáhať určenia doby plnenia (RČ 47/1993), a to jednak pre už uvedené neurčité vymedzenie nehnuteľností čo do ich vlastníctva, z výťažku predaja ktorých by malo dôjsť k uspokojovaniu pohľadávky žalobcu a aj preto, že otázka, či k predaju nehnuteľností dôjde, nie je okolnosťou, ktorú by mohla ovplyvniť výlučne žalovaná, a to ani v prípade, ak by sama mala byť vlastníčkou prevádzaných nehnuteľností, keďže pre ich prevod, tak aby z prevodu bol príjem, je potrebná aj druhá zmluvná strana (kupujúci) a ich vzájomná dohoda.

Pretože ustanovenie bodu 4 DoU neobsahuje určité vymedzenie doby, kedy má dôjsť k splneniu záväzku žalovanej voči žalobcovi vo výške 16.950,- eur, keď nemožno z neho jeho výkladom podľa interpretačných pravidiel stanovených v § 35 ods. 2 OZ vyvodiť ani to, že by mal byť čas plnenia určený v prospech žalovanej ako dlžníka, t.j. bol ponechaný výlučne na jej vôľu, súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko ako už bolo uvedené, určenie času splnenia súdom podľa § 564 OZ prichádza do úvahy len v prípade, ak z dohody veriteľa s dlžníkom jednoznačne vyplýva, že čas plnenia bol ponechaný práve na vôľu dlžníka.

S ohľadom na dôvod zamietnutia žaloby nebolo potrebné zaoberať sa ďalšími dôvodmi, pre ktoré žalovaná (jej zástupca) žiadali žalobu zamietnuť. Súd však uvádza, že z okolností, za ktorých došlo k uzavretiu DoU (časových súvislostí, miesta jej uzavretia a okruhu osôb, ktoré mali byť nesporne prítomné pri jej uzatváraní a tých dôkazov, ktoré boli v tomto konaní vykonané) nevyplývajú skutočnosti, ktoré by preukazovali existenciu ako tiesne, tak aj nápadne nevýhodných podmienok na strane žalovanej, pre ktoré (tvrdiac, že tomu tak malo byť) žalovaná až počas tohto konania mala listom datovaným k 02.02.2015, ale daným na poštu až 23.04.2015 a doručeným žalobcovi 25.04.2015 odstúpiť od DoU. Súd tiež nepovažoval za potrebné so zreteľom na dôvod zamietnutia žaloby, ktorý vyplýva priamo z textu DoU, vykonať ďalšie dokazovanie navrhované zástupcom žalovanej, pretože jeho výsledky by neboli spôsobilé ovplyvniť výsledok rozhodnutia v tejto veci.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že priznal žalovanej ako plne úspešnému účastníkovi, voči žalobcovi právo na ich náhradu. Žalovanej priznané trovy predstavujúce dôvodne vzniknuté a súčasne uplatnené trovy právneho zastúpenia vo výške 262,51 eura, pozostávajú z odmeny za 3 úkony právnej služby - 1/ príprava a prevzatie veci 02.03.2015, 2/ písomné vyjadrenie z 22.04.2015 k žalobe, 3/ účasť na pojednávaní 27.04.2015 (I úkon á 64,53 eura + režijný paušál ku každému z úkonov vo výške 8,39 eura + 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu). Pri ich vyčíslení súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 15, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. v aktuálne účinnom znení. Žalovanej priznané trovy je žalobca povinný zaplatiť s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. zástupcovi žalovanej, ktorý požiadal o ich úhradu na účet č. IBAN: B., A.: B., vedený vo M., a. s., pod VS: XXXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).